

Значення і місце венчурних інвестицій в сучасній економіці

Світова спільнота в даний час упевнено переходить в ту стадію розвитку економіки, яка називається "Економіка, заснована на знанні". Тому особливе значення має не тільки фінансування власне знань, але і перетворення знання в ефективне виробництво за допомогою фінансування нових технологій, нових галузей промисловості, нових економік. Одним з основних економічних інструментів, що забезпечують науково-технічний розвиток країн, є механізм венчурного (ризикового) інвестування. Венчурне інвестування як економічна категорія є недостатньо вивченою галуззю економіки, тому вимагає подальшого дослідження.

Пошук нових джерел фінансування інноваційних проектів і їх наукове обґрунтування привернула увагу багатьох учених до проблеми фінансування венчурного капіталу. Серед широкої різноманітності публікацій виділяються роботи: Стадника В.В., Чабана В.Г., Дворжака І., Кошикова Я., Прохазка П., Ляпко О.О.

Мета дослідження даної статті – це оцінити стан розвитку венчурного інвестування в сучасній економіці і виділити особливості його функціонування.

Венчурний капітал можна охарактеризувати як різновид фінансового капіталу, що виконує роль особливого інвестиційного чинника-ресурсу в суспільному відтворенні, що має переважну спрямованість дії на активізацію науково-технічної і інноваційної діяльності, поєднує високі ризики і невизначеність кінцевого сукупного ринкового ефекту з надвисокою прибутковістю вкладених коштів в нові або такі фірми, що розвиваються [3].

Можна виділити три основні ринки венчурного капіталу – США і Канаду, Південно-східну Азію (Індія, Китай), Європу.

У США і Канаді переважають вкладення у високі технології і інвестиції в розвиток фірм на стартовому етапі, а інвесторами виступають пенсійні фонди, страхові компанії, спонсори і приватні особи. У 2006 році вони вкладали 25,8 мільярда доларів в більш ніж 2000 компаній [3].

Інвестиції венчурного капіталу в індійську промисловість в першій половині 2006 року склали 3 мільярди доларів. У Китаї венчурне фінансування збільшилося більш ніж в два рази з 420 мільйонів доларів в 2002 році, до 1 мільярда в 2003 році. У першій половині 2004 року венчурні інвестиції виросли на 32 % в порівнянні з 2003 роком [2]. Раніше інвестиції в індійські і китайські компанії були більш private equity (здійснювалися на пізніших стадіях). На сучасному етапі розвитку цих країн інвестиційні фонди все більш охоче співробітнують з східними регіонами і з великим ентузіазмом вкладають засоби на стадії start-up.

У Європі інвестори ризикового капіталу віддають перевагу більш традиційним проектам в оброблювальній промисловості, сфері послуг, випуску споживчих товарів і продукції виробничого призначення. Основною метою інвестування є відбір і підтримка європейських компаній з метою перетворення їх в підприємства світового класу. Головними інвесторами європейських фондів венчурного капіталу є банки. У 2005 році в цьому регіоні було мобілізовано більше 60 мільярдів євро.

Сьогодні з упевненістю можна сказати, що глобальний венчурний бізнес на підйомі. Загальний світовий показник перевершує 32 мільярди доларів[2].

У сучасному світі економічний розвиток будь-якої країни визначається не природними ресурсами і не обсягами промислового виробництва, а сукупною здатністю суб'єктів господарювання до введення інновацій. Венчурне інвестування грає важливу роль в активізації інноваційних процесів, прискорені науково-технічного прогресу, стимулюючи створення високотехнологічних інновацій. Разом з іншими джерелами фінансування воно дає можливість підприємницким структурам вибирати спосіб інвестування інноваційних проектів, який більш всього відповідає їх стратегічним цілям і завданням. І хоч обсяг венчурних інвестицій в загальному інвестиційному потоці відносно невеликий, венчурне інвестування стало одним з двигунів економіки промислово розвинених країн.

Література:

1. Дворжак И., Кошикова Я., Прохазка П., Венчурный капитал в странах Центральной и Восточной Европы // Проблемы теории и практика управления. – 2000. – №5.
2. Чабан В.Г., Составляющая Инновационной инфраструктуры: венчурный капитал// Финансы Украины. – 2005 – №4.
3. Лапко О.О., Венчурный капитал как источник финансирования инновационного развития экономики // Экономика и прогнозирование. – 2006. – №3.
4. Стадник В.В., Йохна М.А. Инновационный менеджмент: Навч. пособие. – К.: Академвидав, 2006.

Дечева Н.М., Дорошук Г.А.

**Порівняльний аналіз принципів корпоративного управління
в зарубіжних країнах і України**

Світова економічна криза, кризові явища в національній економіці призводять до значного зниження ефективності функціонування вітчизняних корпорацій, що може привести до зупинки діяльності, банкрутства та ліквідації підприємств.

Світовий досвід корпоративного управління свідчить про ефективність такого інструменту регулювання корпоративних відносин як національні принципи корпоративного управління, які відіграють значну роль в зростання стійкості підприємств. Усвідомлення неможливості вирішення всіх проблем корпоративного управління саме на законодавчому рівні підштовхнуло велику кількість країн до розробки та запровадження національних принципів корпоративного управління, в яких розроблено етичні правила поведінки його учасників. До країн, які мають власні національні принципи корпоративного управління, належать Велика Британія, Австралія, Канада, Німеччина, Франція, Іспанія, Італія, Данія, Греція, Нідерланди, Швеція, Швейцарія, Японія, Південна Корея, Бразилія, Мексика, Перу, Малайзія, Південно-Африканська Республіка, Індія, Кенія, Румунія, Угорщина, Польща, Чехія, Словаччина, Росія, Україна тощо [3].